

de Rechtspraak

Centrale Raad
van Beroep

De heer/mevrouw S.G. Azimullah
BSC HRM en Salarisadministratie B.V.
Het Zuiderkruis 29
5215 MV 's-Hertogenbosch

bezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht

correspondentieadres
Postbus 16002
3500 DA Utrecht

t 088 362 1111

www.rechtspraak.nl

datum 15 oktober 2020
doorkiesnummer 088 - 361 17 34
ons kenmerk CRvB 18 / 4753 WIA R067 94 AJ08
uw kenmerk 20180829_5856_ [REDACTED]
bijlage(n)
faxnummer 088 - 361 00 51
onderwerp [REDACTED] / de Raad van bestuur
van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.

Geachte heer/mevrouw,

De Raad heeft het onderzoek op de zitting van woensdag 16 september 2020 geschorst.

Hierbij stuur ik u het proces-verbaal van de zitting van woensdag 16 september 2020.

U mag als advocaat, arts of bijzonder gemachtigde bijgaande stukken inzien. Ik wijs u op de geldende beperkingen zoals geregeld in artikel 8:32, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht. De tekst daarvan treft u hierbij aan.

Hoogachtend,
de griffier,

J.G.M. Tersteeg-van Montfoort

Artikel 8:32, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht

De bestuursrechter kan, indien kennisneming van stukken door een partij de persoonlijke levenssfeer van een ander onevenredig zou schaden, bepalen dat deze kennisneming is voorbehouden aan een gemachtigde die advocaat of arts is dan wel daarvoor van de bestuursrechter bijzondere toestemming heeft gekregen.

PROCES - VERBAAL

van de openbare zitting van de

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

Enkelvoudige kamer

Datum: 16 september 2020

Aanvang: 11:00 uur

Zitting heeft: mr. J.S. van der Kolk als lid van de enkelvoudige kamer

griffier: A.A.H. Ibrahim

Zaaknummer: 18/4753 WIA

Inzake:

████████████████████ (appellante)

tegen

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Namens appellante is verschenen S.G. Azimullah. Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door ██████████.

██████████ is als belanghebbende aanwezig, samen met begeleidster ██████████

De voorzitter opent de zitting en stelt aan de orde de behandeling van het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Overijssel van 20 juli 2018 (18/285).

Op de zitting is het volgende besproken.

Gemachtigde (desgevraagd): Het geschil betreft de ingangsdatum van de IVA uitkering. Die uitkering is inmiddels alsnog toegekend per 5 september 2018. De vraag die nu voorligt of de ingangsdatum 14 juni 2015 moet zijn.

Gemachtigde: Ik heb consequent aangegeven dat er geen correcte beoordeling heeft plaatsgevonden. Als er aan de hand van één van de beperkingen een situatie is die tot een blijvende 'Geen benutbare mogelijkheden' (Gbm) leidt, kan de beoordeling van het Uwv stoppen. In dit geval is het in ieder geval de hypermobiliteit die op geen enkele manier in de beoordeling is meegenomen. Er zijn verschillende aandoeningen die tot beperkingen leiden. Vandaar mijn stelling dat bij de beoordeling in 2015 een 'Functionele Mogelijkhedenlijst' (FML) had moeten worden opgemaakt en dat het Uwv had moeten kijken naar de andere beperkingen dan de psychische die zelfstandig tot een IVA-uitkering zouden kunnen leiden. Onder andere doel ik op de hypermobiliteit, omdat die chronisch van aard is.

Uwv: Het Uwv heeft dat als volgt beoordeeld. De vraag of er benutbare mogelijkheden zijn, is leidend voor het Uwv. Omdat die vraag al leidt tot volledige arbeidsongeschiktheid op psychische gronden is er geen reden om een FML op te stellen. Een arbeidsdeskundige komt er dan niet meer aan te pas. Er zijn ook lichamelijke beperkingen bekend. Ik verwijs naar de rapporten van de verzekeringsartsen en naar het verweerschrift in hoger beroep, waarin is vermeld dat de hypermobiliteit weliswaar klachten geeft, maar dat die niet tot aanzienlijke beperkingen leidt. Wij hebben mogen volstaan met een inschatting van verbetering van de belastbaarheid ten aanzien van de psychische beperkingen.

Uwv (desgevraagd): Het klopt dat niet blijkt dat de hypermobiliteit is beoordeeld en tot welke beperkingen dat leidt. Wel lees ik in de laatste rapportage van 21 december 2018 dat de hypermobiliteit meestal geen klachten geeft indien de gewrichten niet worden overbelast. Derhalve worden beperkingen aangenomen. Echter, de beperkingen leiden niet tot volledige arbeidsongeschiktheid, laat staan een IVA-situatie. Omdat anderszins al sprake was van volledige arbeidsongeschiktheid op basis van de psychische gronden is geen FML opgemaakt.

Gemachtigde: Wat het Uwv doet is wat we populair noemen: 'jumping to conclusions.' Benoemen dat er klachten en beperkingen zijn en aannemen dat deze niet tot een IVA-uitkering zullen leiden. Daarvoor had eerst de tussenstap van een FML moeten worden genomen. Om aan de hand van de FML te beoordelen of er functies zijn zoals uit het CBBS. Het gaat ook om duurzame fysieke klachten.

Uwv: Ik zie in de rapportage van 2014, de einde wachttijdbeoordeling, dat is gedingstuk 10.2, dat er drie diagnoses worden gesteld, maar die zie ik inderdaad niet meer terug bij de beoordeling van een jaar later. Ik weet niet waarom dat niet meer is bekeken.

Gemachtigde: In dit geval geven de medische beperkingen en de aandoeningen genoeg aanknopingspunten voor die beoordeling. Daarnaast, als je achteraf kijkt naar de stellingname van Uwv met betrekking tot de mentale klachten, dan is het bezwaar en het beroep afgewezen op basis van de stelling dat er geen definitieve diagnose was. Maar er is sindsdien niets in de medische feiten veranderd, er is geen andere diagnose. Ik ben nergens in de stukken tegengekomen dat er nu een definitieve diagnose met betrekking tot de psychische klachten is. Het gaat om een werkdiagnose. In alle verzekerings- deskundigenrapportages wordt expliciet opgenomen, hoewel ze niet allemaal volledig zijn, dat sprake is van complexe PTSS, dus dat geldt ook voor 2015.

Uwv: De datum in geding is 14 juni 2015. Op dat moment was er nog geen definitieve diagnose. Er was een voorlopige diagnose. De behandelende psychiater vermeldt dat nog geen uitspraak valt te doen voor de toekomst, het hangt af van de uiteindelijke diagnose, prognose en resultaat van behandeling en dat zij [REDACTED] nog zien te motiveren. Dat is het moment waarop de verzekeringsarts nog geen definitief oordeel kon geven. Vandaar dat de beoordeling volgens het stappenplan van duurzaamheid is blijven steken in stap 2a. De stelling dat er nog een redelijke verwachting was dat een verbetering van de belastbaarheid zou optreden zou pas definitief beantwoord worden als de behandeling daadwerkelijk kon worden opgestart. Dat kon nog niet en hing van zogenoemde patiëntgebonden factoren af, namelijk dat meneer Amin nog moest worden gemotiveerd om dat te ondergaan. Later heeft de verzekeringsarts duurzaamheid aangenomen op basis van de informatie van de behandelende sector die toen vaststelde dat er geen redelijke verwachtingen waren dat er verbeteringen zouden gaan optreden. Het Uwv heeft in deze zaak gekeken naar het moment

van beoordeling. Ook de rechtbank heeft daarop gewezen. Ik begrijp de gemachtigde van de werkgever heel goed. Die wil een extra motivatie hebben. Dat is nou juist zo moeilijk als je op dat moment geen diagnose hebt.

Gemachtigde: Ik wil er op wijzen dat in het verzekeringsgeneeskundig rapport van 13 april 2015 onder 4.2 prognose staat dat de prognose op korte- en middellange termijn ongunstig is. Dat strookt niet met wat het Uvw net aangaf. Het gaat om het beloop van het ziektebeeld. Je moet niet alleen naar het moment kijken. Het speelt al jaren. Minimaal vanaf vijftiende en zestiende levensjaar. We praten over een beoordeling die acht á negen jaar later plaatsvindt, waarin die klachten zich stevig hebben ontwikkeld. Er zijn ook andere klachten geweest. Eén van die andere klachten is reden geweest voor de opname in 2014. Er is door het Uvw toen uitgegaan van 80-100%, geen benutbare mogelijkheden vanwege de opname. Die opname had betrekking op een klacht die in stukken ook nauwelijks benoemd wordt, namelijk de alcoholproblematiek. Als je kijkt naar het beloop dan is de conclusie van de verzekeringsarts in de rapportage van 13 april 2015 logisch, want hoe langer de psychische aandoening duurt, hoe moeilijker het is om te behandelen. Dan is de conclusie van de verzekeringsarts in zijn prognose valide. Als we dat neerleggen tegen het stappenplan, dan valt de beoordeling in het water naar mijn mening. Mijn standpunt is dat je bij de IVA-beoordeling, net als de verzekeringsarts in 2015, al had kunnen voorzien dat binnen twee, drie jaar er geen verbetering te verwachten was. Ten eerste was er sprake van PTSS en ten tweede van alcohol-, fysieke en hart- en vaatproblematiek. Dat is nergens benoemd.

Uwv: Een verzekeringsarts moet beoordelen of nog verbetering kan optreden van arbeidsmogelijkheden. Dat wordt nog lastiger als niet goed bekend is welke kant het opgaat met betrekking tot het te volgen traject, de route, de diagnosestelling. Uiteindelijk gaat het er om of van een behandeling in het algemeen enig resultaat mag worden verwacht gelet op de diagnose. Er was pas een voorlopige diagnose, los van de cliëntgebonden factoren. Het gaat er dan niet om of je retrospectief, achteraf kunt zeggen dat je met de gegevens die je nu hebt, het had kunnen voorzien. Je kunt niet terugkijken.

Voorzitter: Het Uvw heeft op grond van de psychische problematiek beoordeeld of er sprake moet zijn van een IVA-uitkering per 14 juni 2015. Appellante is het met de uitkomst niet eens, gelet op de toen al bekende gegevens over de psychische kant en het beloop. Daar komt nog bij dat als je ook nog naar de lichamelijke kant kijkt, toen de conclusie had moeten worden getrokken: er is geen redelijk perspectief op het kunnen benutten van enigerlei mogelijkheid die tot een mogelijke verbetering van de belastbaarheid kan gaan leiden. Het Uvw heeft ter zitting gezegd dat de lichamelijke kant niet is beoordeeld. Dat zal dan alsnog moeten gebeuren. Dat leidt tot een nadere beoordeling, van alle fysieke en psychische klachten, uiteraard weer gericht op de datum van 14 juni 2015. De huisartsjournalen vermelden alcoholproblematiek, neuspassagestoornissen, knie-, schouder- en nekpijn en hartkloppingen.

Uwv (desgevraagd): Ik begrijp dat wij het onderzoek niet kunnen beperken tot de hypermobiliteit, maar alle beperkingen in kaart moeten brengen met het oog op de vaststelling of op 14 juni 2015 al sprake is van een IVA situatie.

Belanghebbende: Alle gegevens waren bij het Uvw bekend, ik wilde weten wat er met mij aan de hand was en of ik kon werken.

Gemachtigde: ik hou belanghebbende op de hoogte, ook van het vervolg in deze procedure.

De behandeling ter zitting wordt geschorst voor de duur van zes weken.

Waarvan proces-verbaal.

Utrecht, 16 september 2020

De griffier

Het lid van de enkelvoudige kamer

(getekend) A.A.H. Ibrahim

(getekend) J.S. van der Kolk

Voor eensluidend afschrift
de griffier van de
Centrale Raad van Beroep

RT-30/9